Дерева в інеї. Кущі в заметах.
Ряхтінням снігу втомлює зима, —
Поволі в білих снігових наметах
Заплутується вже й вона сама.

Мордують землю скови льодовиті —
Здається вже прощальним цей убір...
О, як радіє серце тої миті,
Коли серед гілок зустріне зір

Червоногруду пташку цю зимову:
Маленька — будить щебетом діброву
І співом зупиняє сніговій.

Узимку глянеш в люстро піднебесне
І зрозумієш: знов зима воскресне, —
Тріпоче вітер вогником надій.

Перекладач: Анатолій Глущак